

РЕШЕНИЕ

№ 20772

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ

при участието на секретаря С.О.

като разглежда докладваното от ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ Гражданско дело № 20221110164016 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. чл. 49 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, с искане да се признае установено, че ответникът С.О. дължи да ищеца ФИРМА сумата от 371,70 лева, представляваща изплатено от него застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“, полица № 93001810073978 по преписка по щета № 0000-1261-19-275287, за застрахователно събитие, настъпило на 05.02.2019 г., около 19:00 часа в гр. София, на бул. „Александър Малинов“, преди кръстовището с бул. „Андрей Сахаров“, с посока на движение от ул. „Ана Ахматова“ към бул. „Андрей Ляпчев“, при което л.а. марка „Марцедес“, модел „МЛ 350 Блутек 4 Матик“, с рег. № ..., управляван от И. Н. П., попаднал в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно /изрязана пътна настилка/, вследствие на което настъпили материални щети – увреждания на задна дясна гума Дънлоп 255/50/19 80 % и задна дясна алуминиева джанта, и сумата от 113,27 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 30.08.2019 г. до 30.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на подаване на заявлението – 31.08.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 09.10.2022 г. по ч.гр.д. 47705/2022 г. по описа на СРС, 178-ми състав.

В исковата молба се твърди, че във връзка с реализираното на 05.02.2019 г. ПТП ищецът е изплатил по застраховка „Каско“, на собственика на увредения автомобил застрахователно обезщетение в размер на 361,70 лева с платежно нареждане на 18.03.2019 г. Твърди, че причина за настъпване на ПТП е

попадането на автомобила в небезопасна и необозначена дупка на пътното платно /изрязана пътна настилка/. Сочи, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на пътя. Сочи, че е сторил ликвидационни разходи в размер на 10,00 лева, които също претендира. Твърди, че до ответника е изпратена покана с писмо с изх. № L-1213/02.05.2019 г., но до момента претенцията не била възстановена. Претендира лихва за забава за периода от 30.08.2019 г. до 30.08.2022 г. Прави искане съдът да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал.1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът оспорва предявения иск. Оспорва наличието на застрахователно правоотношение и излага, че липсват доказателства, от които да се установи дали е платена застрахователната премия. Оспорва протокола за ПТП и развива съображения в насока, че не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Поддържа, че по преписката е представена единствено фактура за закупуване на гума, но не и такава за отстраняване на щети по джантата. Оспорва да е получил покана от ищеца. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС, който не е управлявал МПС със съобразена скорост. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъдат уважени предявените искове следва да бъдат установени следните обстоятелства: наличие на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка "Каско" между ищеца и водача на увредения автомобил; настъпило в срока на застраховката застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на ответника (бездействието му във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтването на общински пътища); претърпени от застрахования вреди в резултат на настъпилото застрахователно събитие; стойността на вредите; платено застрахователно обезщетение; изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да докаже плащане на сумата по регресната претенция, както и възраженията си, в това число за съпричиняване на вредите.

В настоящия случай с определение от 09.05.2023 г. по чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 16.10.2023 г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК че ищецът е извършил плащане в размер на 361,70 лв. в полза на собственика на застрахованото МПС, с преводно нареждане от 18.03.2019 г.

Наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка "Каско" между ищеца и собственика на увреденото МПС се установява от представената застрахователна полица "Каско" на МПС № 93001810073978 от 07.09.2018 г., в която е посочено, че същата се сключва със срок на действие от 10.09.2018 г. до 09.09.2019 г.

Възражението на ответника за недоказаност на наличието на застрахователно правоотношение с оглед липсата на доказателство за заплатена застрахователна премия е неоснователно. От една страна, в практиката на въззивната инстанция константно се приема, че от факта, че застрахователят е приел претенцията, като е извършил необходимите действия по определяне на щетата, може да се установи, че застрахователната премия е заплатена и застрахователното правоотношение е влязло в сила /Решение № 3572 от 4.06.2018 г. на СГС по в. гр. д. № 126/2018 г./. От друга страна, в практиката на Върховен касационен съд /Решение № 50090 от 26.09.2022 г. по Т. Д. № 1157/2021 г., Т. К., I Т. О. на ВКС/ - и преди постановяване на ТР № № 1/07.03.2019 г. по тълк.д. № 1/2018 г. на ОСТК на ВКС – еднозначно се приема, че действията по образуване на щета, на основание застрахователни договори, неносещи подпис на застраховаш, съставляват действия по неоспорване на сключването им, съгласно чл. 293 ал. 3 ТЗ / така решения по т.д.№ 3135/15 г. на II т.о. , т.д.№ 95/2011 г. на II т.о. , т.д.№ 348/2012 г. на I т.о. на ВКС и др ./.

По аргумент от чл. 27.5 от общите условия на ищцовото застрахователно дружество застрахователят обезщетява щети, причинени на гуми и джанти в случаите на ПТП, регистрирано с протокол, издаден от „Пътна полиция - КАТ“.

Настъпването на процесното ПТП и неговия механизъм се установяват от показанията на свидетеля И. Н. П., взети в съвкупност с искането за изплащане на обезщетение, описа-заключение, сравнителна експертиза по щета, доклад по щета и експертното заключение по съдебно-автотехническата експертиза.

От показанията на свидетеля П. се установява, че през 2019 г. в гр. София, в ж.к. "Младост", свидетелят управлявал притежаван от него автомобил "Мерцедес МЛ", като преминал през неправилно поставен капак на улична шахта, което препятствие не било обозначено и обезопасено, при което спукал гума. Свидетелят сочи, че управлявал автомобила със скорост между 30 и 40 км/ч. След това застрахователят му се обадил и по-късно му изплатил обезщетение, чийто размер свидетелят не помни.

Съдът кредитира показанията на свидетеля като ясни и последователни, като същите изясняват в цялост фактическата обстановка относно процесното ПТП и неговия механизъм. Не се установяват обстоятелства, които да обосноват извод за заинтересованост на свидетеля от изхода на спора, тъй като неговата застрахователна претенция вече е била удовлетворена още преди завеждане на делото и изходът от него не би могъл да има каквото и да било значение за интереса на свидетеля.

Показанията на свидетеля намират подкрепа в приетото уведомление за застрахователно събитие, протокола за ПТП № .../05.02.2019 г., съставен от орган на МВР, както и в приетото и неоспорено експертно заключение по САТЕ.

Обстоятелствата, свързани с механизма на ПТП и причинените спрямо процесния автомобил щети, се доказват и от представения по делото протокол за ПТП.

Видно от протокол за ПТП № 171913/05.02.2019 г., на 05.02.2019 г., около

19.10 часа, лек автомобил "Мерцедес МЛ 350" с рег. № ... се е движил в гр. София по бул. „Александър Малинов“, от ул. „Ана Ахматова“ към бул. „Андре Ляпчев“, като превозното средство е преминало през необозначена и необезопасена дупка /изрязана настилка/ на пътното платно, вследствие на което е била спукана задна дясна гума на автомобила. Протоколът е съставен след посещение от длъжностното лице на мястото на произшествието. Ето защо, по отношение на възприетите от съставителя факти, а именно: наличието на необезопасена и необозначена дупка на пътното платно и видимите щети по автомобила, документът има характер на официален удостоверятелен по смисъла на чл. 179 ГПК. Длъжностното лице е удостоверило факти, които лично е възприел при посещението си на мястото на ПТП, поради което в свидетелстващата си част документът обвързва съда с материална доказателствена сила. Удостовереният в протокола за ПТП механизъм на ПТП се потвърждава и от показанията на свидетеля, който сочи, че е управлявала посоченото МПС и е подписана протокола за ПТП без възражения.

Според заключението на съдебно-автотехническата експертиза, което настоящият състав кредитира като обективно и компетентно изготвено, процесните щети, се намират в причинна връзка с механизма на ПТП, описан в протокола. Според вещото лице, стойността на причинените щети по средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на сумата в размер на 388,80 лв.

С оглед гореизложеното съдът намира наличието и механизмът на ПТП за безспорно установени по делото.

Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978 г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило (неподдържане на пътя в изправност) и вредата не следва от обективното качество на вещта.

От така изложения механизъм се установява, че причина за настъпване на произшествието е наличието на необозначено и необезопасено препятствие на пътя.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата. Булевардът, на който е реализирано произшествието, представлява част от уличната мрежа на гр. София съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на 3, ал. 2 ЗОС, поради което задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът С.О.. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението.

В случая установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в

тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път.

Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

Релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създавал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилния вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие/.

В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника, както му е било указано с доклада по делото.

На следващо място по довода на ответника, че водачът на автомобила не е съобразил поведението си на пътя с условията на пътното платно, съдът намира, че именно ответникът е следвало да релевира доказателствени искания, за да установи сочените от него обстоятелства, като в настоящия случай данни за такова поведение на водача по делото няма.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно заключение по допуснатата САТЕ, като пълно, ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото. Според заключението на вещото лице при анализ на механизма на произшествието и съпоставка на щетите с описа на застрахователя от техническа гледна точка следва извод, че щетите по лек автомобил "Мерцедес МЛ350", рег. № СВ5665КН, могат да бъдат причинени вследствие на настъпилото произшествие.

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Съгласно така кредитираното експертно заключение по САТЕ стойността, необходима за възстановяване на автомобил "Мерцедес МЛ350", рег. № ..., изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 388,80 лева.

Към обезщетението от 388,80 лева следва да бъде добавена и претендираната сума от 10 лева за ликвидационни разходи, т. е. общият размер се равнява на 398,80 лева.

Ищецът претендира регресна претенция в размер на 371,70 лв., поради което и с оглед на правилата на диспозитивното начало искът за главница следва да се уважи до този размер

Както беше посочено по-горе, фактът на плащане на застрахователното обезщетение от ищеца е безспорен по делото, освен това се установява от представеното с исковата молба платежно нареждане от 18.03.2019 г. за сумата от 361,70 лева.

Предвид всичко изложено по-горе, предявеният иск за платено застрахователно обезщетение се явява изцяло основателен, поради което следва да бъде и изцяло уважен

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава, в случая и с оглед разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД – отправянето на покана и получаването от ответника.

Между страните не се спори, а и от представената по делото покана по регресна претенция се установява, че ответникът е получил покана за заплащане на процесната сума на 07.05.2019 г. Ето защо съдът намира, че с оглед доказването на главния дълг и получаването на съобщението от Столична Община, ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение за забава за процесния период от 30.08.2019 г. до 30.08.2022 г. в размер от 113,27 лева. При това положение акцесорната претенция на ищеца за заплащане на обезщетение за забава в размер на 113,27 лева за периода 30.08.2019 г. – 30.08.2022 г. се явява основателна и следва да бъде уважена изцяло.

По разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени своевременно поисканите и направени в настоящото производство и в заповедното производство разноски както следва: 25 лева - държавна такса в заповедното производство, 75 лева – държавна такса в исковото производство, 300 лева – депозит за вещо лице и 50 лева – за разпит на свидетел, 100 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено в минималния нормативно предвиден размер.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 във вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД че С.О., ЕИК ..., дължи на ФИРМА, ЕИК ..., сумата от 371,70 лева (триста седемдесет и един лева и 70 стотинки), представляваща регресно вземане за изплатено на 18.03.2019 г. застрахователно обезщетение в размер на 361,70 лева, ведно с 10 лева ликвидационни разноски, по имуществена застраховка "Каско" за застрахователно събитие, реализирано на 05.02.2019 г. в гр. София, на бул. "Александър Малинов", преди кръстовището с бул. "Андрей Сахаров", при което застрахования при заявителя лек автомобил марка "Мерцедес", модел "МЛ 350 Блутек 4 Матик", с рег. № ..., е бил увреден вследствие на преминаване през небезопасно и необозначено препятствие на пътното платно, ведно със законна лихва за период от 31.08.2022 г. до изплащане на вземането; както и сумата от 113,27 лева (сто и тринадесет лева и 27 стотинки), представляваща мораторна лихва

за период от 30.08.2019 г. до 30.08.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 09.10.2022 г. по ч. гр. д. № 47705/2022 г. по описа на СРС, 178-ми състав.

ОСЪЖДА С.О., ЕИК ..., да заплати на ФИРМА, ЕИК ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 25 лева, представляваща разноси в заповедното производство, и сумата от 525 лева, представляваща разноси в исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____